

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่น จังหวัดหนองบัวลำภู

The Factors Affecting the Quarrel Behaviours of Teenagers in Nongbualamphu Province

สังคม สุภรัตนกุล¹, ประจักษ์ กิ่งมิ่งแฮ²

Sungkom Suparatanagool¹, Prachon Kingminghae²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบปัจจัยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นในรูปแบบการศึกษาแบบผสมทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาพบว่าในบริบทของการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ได้เกิดการพัฒนาและสร้างความทันสมัยให้กับสังคม ในขณะที่เดียวกันก็ได้บั่นทอนทางวัฒนธรรมชุมชน ทำให้เด็กวัยรุ่นเจริญเติบโตท่ามกลางการรับรู้และการเลียนแบบตามวัฒนธรรมสมัยนิยมจากสื่อสาธารณะ การทะเลาะวิวาทได้ถูกตีค่าให้มีความหมายเป็นการสร้างพื้นที่อำนาจต่อรองระหว่างกลุ่ม การจัดระเบียบสังคมของกลุ่มและคุณค่าศักดิ์ศรีของวัยรุ่น องค์ประกอบของปัจจัยการทะเลาะวิวาทมี 10 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การให้คุณค่าและความหมายของการทะเลาะวิวาท 2) ประสบการณ์การทะเลาะวิวาท 3) การรับรู้การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว 4) ความมุ่งมั่นที่จะเป็นที่พึ่งของครอบครัว 5) ความไม่คาดหวังอนาคตตนเอง 6) พฤติกรรมส่วนบุคคล 7) พฤติกรรมการเลียนแบบ 8) การขัดเกลาทางสังคมโดยตรง 9) การขัดเกลาทางสังคมโดยอ้อมและ 10) บุคคลที่จะลดการทะเลาะวิวาท ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การทะเลาะวิวาท

¹อาจารย์ สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

²อาจารย์ สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ของเด็กวัยรุ่น ประกอบด้วย 1) ทักษะต่อการทะเลาะวิวาท 2) การทะเลาะวิวาทของคนภายในครอบครัว 3) ความไม่คาดหวังอนาคต 4) พฤติกรรมส่วนบุคคล 5) พฤติกรรมการเลียนแบบ และ 6) การขัดเกลาทางสังคมโดยตรง ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสบการณ์การทะเลาะวิวาทได้แก่ ประกอบด้วย การขัดเกลาทางสังคมโดยตรง พฤติกรรมส่วนบุคคล การทะเลาะวิวาทของครอบครัว ความไม่คาดหวังอนาคต และคาดหวังจะเป็นที่พึ่งของครอบครัว ทั้ง 5 ปัจจัยสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นได้ร้อยละ 23.4 ผลการวิจัยนี้ น่าจะนำไปใช้ในการกำหนดมาตรการในการเฝ้าระวังและเตือนภัยจากการรับรู้ การเข้าถึงและการเลียนแบบจากสื่อสาธารณะ สถาบันครอบครัวควรเป็นแบบอย่างที่ดีที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการรับรู้ถึงพฤติกรรมที่ดีที่สังคมยอมรับ ผ่านระบบการขัดเกลาทางสังคมโดยหลักธรรมะหรือคำสอนทางศาสนา ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดแผนงานโครงการร่วมกันนำไปสู่การกำหนดนโยบายในระดับภูมิภาคและระดับประเทศต่อไป

คำสำคัญ: การทะเลาะวิวาท, วัยรุ่น

ABSTRACT

The objectives of this research aimed to study both component factors and factors which influence quarrel behaviors of teenagers. In order to investigate, The study applied mixed methods approach. Data were collected over a cross section from March to May 2012 content analysis, factors and a multiple regression analysis (MRA), and Stepwise Method.

The findings showed that; in the present situation, economic and social changes have been developed through social modernization. In this time, the community cultures are being destroyed by modernization. As a result, teenagers are forced to grow up in the environment

of perception and copying of a modernized culture through public and mass media. Hence, the quarreling among youths is a result of power searching, social ordering, and honor gaining within and between groups. Moreover, this study found that the component factors affecting quarrelling were 1) value and definition of quarreling, 2) experience of quarreling, 3) perceptive within family quarreling, 4) reliance for being family resolution, 5) un-expectation in self, 6) individual behaviors, 7) copying behaviors, 8) direct socialization, 9) in-direct socialization, and 10) people who stop quarreling. The factors related to experience quarrelling of teenagers contained; 1) attitude to quarrelling, 2) family quarrelling, 3) un-expectation in self, 4) individual behaviors, 5) copying behaviors, and 6) direct socialization. Besides, the factors which affect the experience of quarrelling consisted of; 1) direct socialization, 2) individual behaviors, 3) family quarreling, 4) un-expectation in self and 5) reliance for being family resolution. The five mentioned factors could be used to predict the quarrel behavior of teenagers at 23.4%

Recommendations from this study were; firstly, the social structures that function in these problems should be organized to plan a surveillance strategy in order to prevent the issues; secondly, teenager themselves should aware their perception and access to mass media in order to control deviation and the behavior of teenagers, thirdly, the family should be a role model for teenagers and help in contribution of good socialization atmosphere, and finally, there should be a mega integration function on a macro level for a sustainable future.

Keywords: *QUARREL, TEENAGERS*

บทนำ

เด็กเยาวชนเป็นวัยที่มีความคิดในเชิงวิเคราะห์ไม่มากนัก ในขณะที่เดียวกันก็อาจหลงผิดจนเสียคนได้ง่าย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาและเป็นภาระแก่สังคมได้เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาการกระทำความผิดของเด็กวัยรุ่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาการทะเลาะวิวาท เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, ม.ป.ป.) จึงอาจกล่าวได้ว่าวัยรุ่นเป็นกำลังสำคัญของสังคมที่จะก้าวไปพัฒนาประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็ได้ก่อปัญหาให้กับสังคมไปพร้อม ๆ กัน ยิ่งกว่านั้นสังคมไทยยังพบเห็นความรุนแรงในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในด้านการทารุณกรรมทางกาย จิตใจ และทางเพศที่กระทำต่อเด็ก เยาวชนและสตรี ปัญหาครอบครัวแตกร้าง ขาดความสงบสุขหรือหย่าร้าง ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อเด็กวัยรุ่น ซึ่งปรากฏอยู่ในทุกประเทศที่พัฒนาไปสู่ภาคอุตสาหกรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2539) สะท้อนให้เห็นว่าการกลายเป็นเมืองอุตสาหกรรม (Industrialization City) ได้บั่นทอนกระบวนการกล่อมเกลாதงสังคม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัญหาสำคัญที่ครอบครัวประสบ 3 อันดับแรก คือ ปัญหาการเงิน ปัญหาการไม่มีเวลาให้กันในครอบครัวและปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว (ศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์, 2548) เด็กวัยรุ่นที่เจริญเติบโตมาจากสภาพสังคมที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวน้อย ย่อมทำให้จิตใจหยาบกระด้าง ก้าวร้าว ชอบความรุนแรงหรือมีความไม่มั่นคงในด้านจิตใจ ส่งผลต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทในที่สุด

นอกจากนี้วัยรุ่นบางคนต้องหนีออกจากบ้านไปเผชิญกับความรุนแรงภายนอกบ้าน ดันรนเพื่อเอาชีวิตรอดด้วยการเข้าร่วมกลุ่มมิจฉาชีพ เริ่มประพฤติตนในการต่อต้านสังคม (วิชา มหาคุณ, 2542; ธวัชชัย ไทยเขียว และคณะ, 2549; ภูมิพงษ์ ชุนฉนมจำ, 2547) สะท้อนให้เห็นว่าการล่มสลายที่ทำให้เกิดพฤติกรรมก่อเหตุทะเลาะวิวาทนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากผลพวงของการพัฒนาประเทศที่เด็กวัยรุ่นตกอยู่ภายใต้การครอบงำของอุตสาหกรรมวัฒนธรรม (Industrial Culture) และ

สื่อสารมวลชน (Mass Media) ที่หน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐได้มุ่งพัฒนาระบบเศรษฐกิจ เปิดเสรีทางการค้าให้อิสระสื่อ จนทำให้ละเลยการควบคุมขอบเขตในการบริโภคสื่อ เป็นเหตุให้นำไปสู่การเอาอย่าง (Idols) และการเลียนแบบ (Copying) โดยถือว่าการทะเลาะวิวาทเป็นเพียงกลไกประกอบวัฒนธรรมสมัยนิยมของวัยรุ่น (Popular Culture)

แต่อย่างไรก็ตามระยะต่อมาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549) รัฐเองก็ได้พยายามให้ความสำคัญกับสถาบันที่เป็นพื้นฐานทางสังคมให้เข้ามามีบทบาท โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวที่ถือได้ว่าเป็นบ้านหลอมตัวแบบแรกของเด็กวัยรุ่น ในงานศึกษาของนักวิชาการหลายท่าน พอสรุปได้ว่าปัจจัยด้านการหย่าร้างของบิดามารดา ครอบครัวมีรายได้น้อย สภาพสังคมที่แออัด และการทะเลาะวิวาทของบิดามารดา ได้กลายเป็นแรงหนุนเสริมให้วัยรุ่นมีจิตใจสำนึกที่จะก่อเหตุทะเลาะวิวาท ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากครอบครัว (สุชาติทิพย์ จันทรวีศรุต, 2538; ชีรพล ยุทตเสวี, 2540; สุนันทา กาญจนพงษ์, 2540; โอฟาร์ เอี่ยมประสาท, 2541) อาจจะกล่าวได้ว่า พื้นฐานครอบครัวพึงปฏิบัติเป็นตัวแบบให้กับเด็กวัยรุ่น หากไร้ระเบียบ ไร้วัฒนธรรมที่ดีงาม ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่กระตุ้นให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมก้าวร้าวชนทะเลาะวิวาทเพราะขาดระบบการกล่อมเกลางานทางสังคม ที่สะท้อนให้เห็นถึงผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ และเป็นส่วนหนึ่งทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนระเบียบจากการปะทะประสานกับวัฒนธรรมใหม่ที่รุกไล่วัฒนธรรมเดิม ในวิถีชีวิตของเด็กวัยรุ่นโดยธรรมชาติก็ยากจะเกิดการเรียนรู้และเลียนแบบ

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของวัยรุ่นภายใต้บริบทของสังคมที่เปลี่ยนไป ที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ผู้วิจัยจึงต้องการทราบคำตอบว่า ปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท และปัจจัยใดที่ทำให้พฤติกรรมทะเลาะวิวาทเพิ่มความรุนแรงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยและความสัมพันธ์ของปัจจัย
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของเด็ก

วัยรุ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบผสม (Mixed Methods Study) ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ มีขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหาประกอบด้วย ประเด็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมก่อเหตุทะเลาะวิวาทที่ครอบคลุม 3 ระดับคือ 1) มิติทางพฤติกรรมศาสตร์ 2) มิติทางจิตวิทยาสังคมและ 3) มิติทางสังคมวิทยาโดยใช้พื้นที่ในจังหวัดหนองบัวลำภู เก็บข้อมูลครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทุกอำเภอ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แนวทางการทำกิจกรรมกลุ่มและแบบสอบถามที่พัฒนามาจากข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ส่วนในการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการทางสถิติ Descriptive Frequency Percent (%) Mean ($\bar{X}$) and Standard Deviation (SD.) วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้วิธีการทางสถิติ Spearman Coefficient Correlation (r) และวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยโดยสถิติ Factor Analysis รวมทั้งวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นด้วยสถิติ Multiple Regression Analysis (MRA) by Stepwise Method

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง อายุเฉลี่ย 17 ปี อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองมากที่สุดโดยพักอยู่กับบิดาและมารดา ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีการประกอบกิจกรรมทางศาสนานาน ๆ ครั้ง ครอบครัวประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีรายได้พอดีกับรายจ่าย เด็กวัยรุ่นยังไม่มีอาชีพเสริมและได้รับเงินใช้จ่ายประจำวันเฉลี่ยวันละประมาณ 50 บาทและการศึกษาสูงสุดของคนในครอบครัวส่วนใหญ่จบระดับมัธยมศึกษาและไม่มีตำแหน่งทางสังคมในชุมชน สะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นยังอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา ไม่มีรายได้เป็นของตนเองต้องอาศัยบิดา-มารดา ดังนั้นครอบครัวยังคงเป็นตัวแบบในการขัดเกลาทั้งทางตรงผ่านกระบวนการตักเตือนและทางอ้อมผ่านกิจกรรมทางศาสนา นอกจากนี้ยังสังเกตเห็นว่าการประกอบกิจกรรมทางศาสนานาน ๆ ครั้ง ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่าครอบครัวยังคงให้ความสำคัญกับกิจกรรมทางศาสนามาก่อนข้างน้อย

2. องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาท

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัย (Factors Analysis) องค์ประกอบของการทะเลาะวิวาท ประกอบด้วย 1) การให้ทัศนะของวัยรุ่นต่อนิยามความหมายของการทะเลาะวิวาท 2) ประสบการณ์การทะเลาะวิวาท 3) ความมุ่งมั่นที่จะเป็นที่พึ่งของครอบครัว 4) พฤติกรรมส่วนบุคคล 5) พฤติกรรมการเล่นแบบ 6) การขัดเกลาทางสังคมโดยตรง 7) การรับรู้การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว 8) การขัดเกลาทางสังคมโดยอ้อม 9) ความไม่คาดหวังอนาคตตนเอง และ 10) บุคคลที่สามารถจะลดการทะเลาะวิวาทได้ องค์ประกอบของปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นได้ร้อยละ 68.17 ซึ่งให้เห็นว่าในสภาพความเป็นจริงทางสังคมในจังหวัดหนองบัวลำภูมีองค์ประกอบของการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นอยู่ทั้งสิ้น 10 องค์ประกอบและสามารถอธิบายยืนยันได้ร้อยละ 70

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทะเลาะวิวาท

3.1 ปัจจัยด้านประชากรกับประสบการณ์การทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่น

จากข้อมูลทางประชากรที่ศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติประกอบด้วย การปฏิบัติกิจทางศาสนาและความเพียงพอของรายได้ครอบครัวซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าข้อมูลด้านอาชีพของครอบครัวทำให้มีความเพียงพอหรือไม่เพียงพอของรายได้ทำให้ต้องดิ้นรนหารายได้เพิ่ม การปฏิบัติกิจทางศาสนาจึงค่อนข้างน้อย ทั้งสองคุณลักษณะจึงมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การทะเลาะวิวาท

3.2 ปัจจัยด้านจิตวิทยาสังคม ด้านพฤติกรรมและด้านสังคมวิทยากับประสบการณ์การทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่น

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสบการณ์การทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย ปัจจัยที่ไวต่อการตอบสนอง (Sensitivity) อันดับแรกคือ การขัดเคืองทางสังคมโดยตรง ($\beta = .392$; $P\text{-value} < .001$) รองลงมาคือ พฤติกรรมส่วนบุคคล ($\beta = .225$; $P\text{-value} = .001$) การทะเลาะวิวาทของครอบครัว ($\beta = .500$; $P\text{-value} = .001$) ความไม่คาดหวังอนาคต ($\beta = .521$; $P\text{-value} = .001$) และคาดหวังจะเป็นที่พึงของครอบครัว ($\beta = -.170$; $P\text{-value} = .027$) ตามลำดับ ทั้ง 5 ปัจจัยสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นได้ร้อยละ 23.4 ($R^2 = .234$) พอสรุปได้ว่าพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นนั้นได้รับอิทธิพลมาจากทั้งที่เป็นปัจจัยทางสังคมเป็นอันดับแรก ผ่านการขัดเคืองทางสังคมโดยตรง ทำให้เกิดพฤติกรรมส่วนบุคคล อีกทั้งเสริมด้วยการรับรู้ถึงการทะเลาะวิวาทของครอบครัว ทำให้วัยรุ่นไม่สามารถคาดหวังอนาคตได้ ส่วนปัจจัยด้านความคาดหวังจะเป็นที่พึงของครอบครัวมีอิทธิพลทางลบกับประสบการณ์การทะเลาะวิวาท นั้นหมายถึงว่าเมื่อความคาดหวังที่จะเป็นที่พึงของครอบครัวเพิ่มขึ้น โอกาสมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทจะลดลง ในทางตรงกันข้ามเมื่อความคาดหวังจะเป็นที่พึงของครอบครัวลดลง โอกาสที่จะมีพฤติกรรม

ทะเลาะวิวาทก็จะเพิ่มขึ้น สามารถเขียนในรูปสมการได้ดังนี้

พฤติกรรมทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่น = $4.448 + .393$ (การขัดเกลาทองสังคมโดยตรง) + $.225$ (พฤติกรรมกลุ่มบุคคล) + $.500$ (การทะเลาะวิวาทของครอบครัว) + $.521$ (ไม่คาดหวังอนาคตได้) - $.170$ (คาดหวังจะเป็นที่พึ่งของครอบครัว); $R^2 = .234$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย 1) ทักษะต่อการทะเลาะวิวาท 2) การทะเลาะวิวาทของคนภายในครอบครัว 3) ความไม่คาดหวังอนาคต 4) พฤติกรรมส่วนบุคคล 5) พฤติกรรมการเล่นแบบและ 6) การขัดเกลาทองสังคมโดยตรง ปัจจัยส่วนใหญ่จะเป็นด้านจิตวิทยาสังคมซึ่งประกอบด้วย 1) ทักษะต่อการทะเลาะวิวาท 2) การรับรู้ถึงการทะเลาะวิวาทของคนภายในครอบครัว 3) ความไม่คาดหวังอนาคตที่เกิดจากปัจจัยแวดล้อม นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่าปัจจัยด้านพฤติกรรมได้แก่ พฤติกรรมส่วนบุคคลและพฤติกรรมการเล่นแบบก็มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การทะเลาะวิวาท ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความเป็นส่วนตัวของวัยรุ่นกับวัฒนธรรมตามสมันนิยมยังคงต้องได้รับการชี้แนะที่ถูกต้อง สุดท้ายคือด้านสังคมวิทยาได้แก่ การขัดเกลาทองสังคมโดยเฉพาะการขัดเกลาทองสังคมที่ประกอบด้วย จากครอบครัว จากโรงเรียนและจากเพื่อน ๆ ก็มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นด้วย

ส่วนปัจจัยเหตุที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นนั้นมาจากระบบการขัดเกลาทองสังคมที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ดี ครอบครัวต้องเป็นแบบอย่างไม่ทะเลาะวิวาท ชี้แนะช่องทางไปสู่อนาคตที่สดใสที่ดีที่งามไม่สิ้นหวัง ทำหน้าที่สุดก็จะเป็นที่พึ่งของครอบครัว

ความไม่คาดหวังอนาคต และคาดหวังจะเป็นที่พึ่งของครอบครัว ทำให้เกิดการปรับตัวและพัฒนาตนเอง และวัยที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการขัดเกล

ทางสังคมคือวัยเด็กและเยาวชน โดยผู้ที่ทำหน้าที่ในการขัดเกลาทางสังคมในวัยนี้ที่มีความใกล้ชิดและสำคัญที่สุดคือ “ครอบครัว” สอดคล้องกับที่นักสังคมวิทยาเชื่อว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กคือ ครอบครัว และสภาพแวดล้อมของเด็ก (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2534) การศึกษาครั้งนี้ได้สะท้อนให้เห็นว่า “ครอบครัว” และสภาพแวดล้อมทางสังคมยังคงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทะเลาะวิวาทและการกระทำผิดของเด็กวัยรุ่น ซึ่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจึงเป็นผลโดยตรงจากการที่ครอบครัวทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์ บรรยาการของบ้าน ความสัมพันธ์ของสมาชิกทุกคน บทบาทของบิดามารดาในการอบรมสั่งสอน รวมถึงบุคลิกภาพการวางตัว และสุขภาพจิตของบิดามารดา บิดามารดาจึงเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการกระทำผิด การไม่ให้ความรัก ไม่ให้เวลาและความสนใจ การไม่รู้จักรอบรมสั่งสอนในทางที่ถูกที่ควร ตลอดจนความประพฤติที่ไม่เหมาะสม อารมณ์จิตใจแปรปรวนไม่สม่ำเสมอ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อความคิด จิตใจและพฤติกรรมของเด็กทั้งสิ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การขัดเกลาทางสังคมโดยตรงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นเป็นอันดับแรกและรองลงมาคือพฤติกรรมส่วนบุคคล ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพตามแนวที่สังคมต้องการ เด็กที่เกิดมาจะต้องได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นสมาชิกที่สมบูรณ์ของสังคม สามารถอยู่ร่วมและมีความสัมพันธ์กับคนอื่นได้อย่างราบรื่น ผ่านกระบวนการกระทำระหว่งกันทางสังคม
2. การทะเลาะวิวาทของครอบครัว เป็นรูปแบบเชิงลบที่ทำให้วัยรุ่นได้รับรูปแบบของบุคลิกภาพและการเรียนรู้ที่ไม่ดี ทำให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงสภาพตามธรรมชาติ เป็นมนุษย์ผู้มีรูปแบบทางวัฒนธรรม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2524) ซึ่งกระบวนการขัดเกลาทางสังคมมนุษย์จะดำเนินการ ถ่ายทอดผ่านการใช้ภาษา โดยจะกระทำทั้งทางตรงคือการอบรมสั่งสอนโดยพ่อแม่ ครูอาจารย์ และทางอ้อม

3. ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมความทันสมัยควรมีมาตรการในการเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม จากการรับรู้ เข้าถึงและการเลียนแบบจากสื่อสาธารณะเกิดการให้คุณค่าความหมายของการทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นไปในทิศทางที่เบี่ยงเบน สถาบันครอบครัวควรเป็นแบบอย่างที่ดีที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการรับรู้ถึงพฤติกรรมที่ดีที่สังคมยอมรับ ผ่านระบบการขัดเกลาทางสังคมโดยหลักธรรมะหรือคำสอนทางศาสนา ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดแผนงานโครงการร่วมกันนำไปสู่การกำหนดนโยบายในระดับภูมิภาคและระดับประเทศต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ธวัชชัย ไทยเขียวและคณะ. (2549). **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม.**
- ธีระพล ยุกตเสวี. (2540). **การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีคดีอุกฉกรรจ์ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.**
- นวลจันทร์ ศันชัยกุล. (2534). **บทบาทบิดามารดาของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- วิชา มหาคุณ และวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล. (2533). **ผลกระทบของเด็กถูกกระทำทารุณกรรม มาตรการป้องกัน: ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนที่เคยต้องคดี. กรุงเทพฯ : สมาคมสวัสดิการเด็กในประเทศไทย.**
- ศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์. (2548). **รายงานสถานการณ์ครอบครัวไทย ปี 2548. สถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.**
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. (2541). **2 ทศวรรษ สยข. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2539). รายงานประจำปี 2539. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สุทธาทิพย์ จันทรวิสูตร. (2538). สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน: ศึกษากรณีเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษอยู่ในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุนันทา กาญจนพงศ์. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการอบรมเลี้ยงดู สภาพครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ระหว่างเยาวชนชายที่ได้และไม่ได้กระทำความผิด จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

โอฬาร เอี่ยมประภาส. (2541). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมหิดล.

Cohen, J. (1977). Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences. New York :Academic Press.